

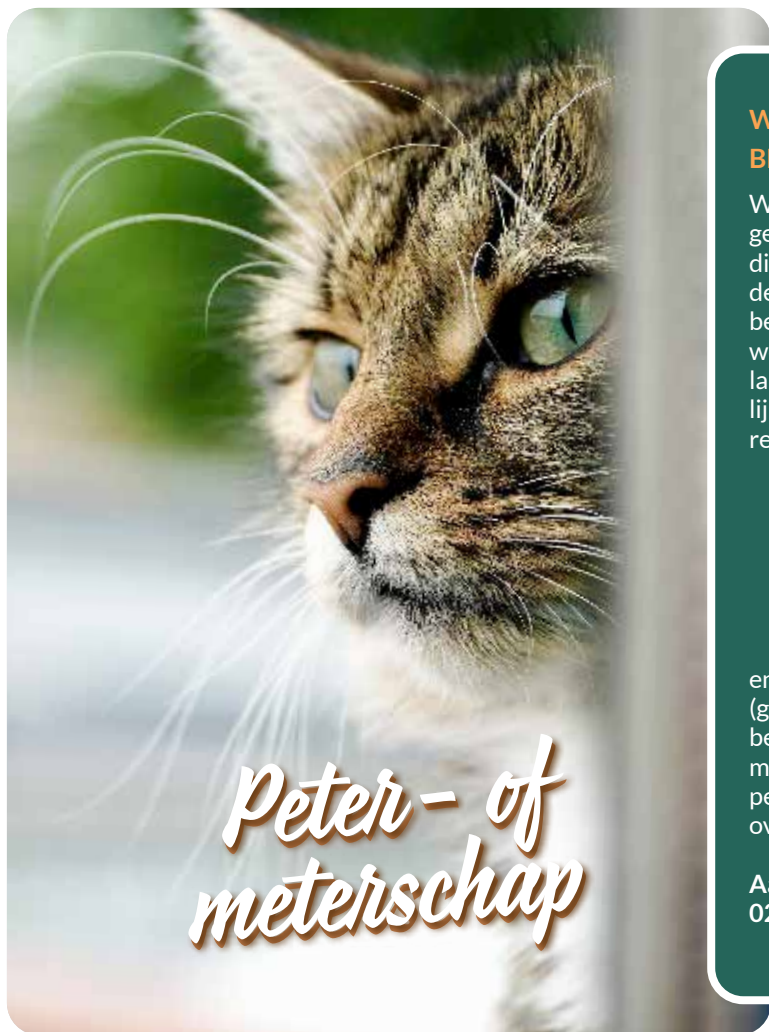
Help Animals *info*

AUGUSTUS 2022

Tijdschrift N° 165

*Opendeurdagen te Kasteelbrakel
Weekend van 3 en 4 september*

*Peter- of
meterschap*

WENST U PERSOONLIJK IN TE STAAN VOOR DE BEHOEFTE VAN UW LIEVELINGHOND OF -KAT ?

Wij hebben voor u een leuke en praktische formule van « aan-
gepaste peter- of meterschap » uitgewerkt. Door uw troetel-
dier te « sponsoren » getuigt u niet alleen van uw steun naar
de betrokken hond of kat, maar wordt u vooral zijn « engel
bewaarder » en is de kans groter dat het sneller geadopteerd
wordt. Spreekt deze gedachte u aan? Het volstaat om eens
langs te lopen bij uw financiële instelling en er een maande-
lijkse permanente opdracht te laten opstellen ten gunste van
rekening:

 Belfius BE57 0682 0361 3535

[HELP ANIMALS v.z.w.]
Bollinckxstraat 203 - 1070 Brussel

en er goed voor te zorgen de mededeling « Peterschap »
(gevolg door de naam van het dier) te vermelden. Uiteraard
bepaalt u uw peter- of meterschap naargelang uw financiële
middelen en wij sturen u zijn foto. Wij verwittigen u zodra uw
petekind aangenomen is en indien u dat wenst, kunt u zich dan
over een nieuwe beschermeling ontfermen.

Aarzel niet om ons te contacteren op het nummer
02/523.44.16 voor verdere inlichtingen.

ISOTHERMOS S.A. SPOORWEGBENODIGHEDEN

Spoor-, tram-, metro- en autobusmaterieel

*uit sympathie
voor onze
vrienden de dieren*

Weeshuisstraat 44 / 48
1070 Brussel
Tél. 02 / 205.12.11

Het woord van de voorzitter

Adopties

Adopties in Kasteelbrakel

Bingo voor Kimbo

Oogaandoeningen

Kashmir

Voor / na

Opendeurdagen

De hond en het kind

Dieren in nood

Mishandeling van paarden

Het strijdros

Ze zijn gelukkig / Zij hebben ons verlaten

Vrijwilliger zijn

Kijken met het hart

p.4

p.8

p.10

p.12

p.14

p.16

p.17

p.19

p.20

p.22

p.24

p.26

p.28

p.29

p.30

12

20

30

★ **Kasteelbrakel**
HK30224417

10 rue du Bois d'Apechau
1440 Kasteelbrakel
T. 02/204.49.50

Openingsuren : alle dagen van 13 tot 17 uur
(uitgezonderd op zon- en feestdagen)

★ **Anderlecht**
HK30230346

Bollinckxstraat 203
1070 Anderlecht
T. 02/523.44.16

Openingsuren : alle dagen van 10 tot 17 uur
(uitgezonderd op zon- en feestdagen)

facebook.com/helpanimals.be info@helpanimals.be
instagram.com/helpanimalsasbl www.helpanimals.be

MET DE WAGEN: Komende van Parijs, of dichtervan
Ukkel, neem de E19 richting Brussel. Afslag nr 17
(Anderlecht Industrie). Volg de Ring en blijf op de
linkerrijstrook, langsheen Viangros. Rij niet te snel, de
eerste straat op uw linkerkant is de Bollinckxstraat.

BUS 49: Tussen Zuidstation en Bockstael. Afstappen
halte "Kanaaldijk". Overstappen naar bus 78 of zich
begeven links naar de Industrielaan richting Ring, aan
de 2de verkeerslicht rechts en dan onmiddellijk linksaf
in de Bollinckxstraat (rechtover Viangros)

BUS 73 en 78: Vertrek Zuidstation. Afstappen halte
Internationalelaan, stappen richting ring. Oversteken
aan de lichten en links, de Bollinckxstraat nemen.
Voor bus 78 (die op zondag niet rijdt) afstappen halte
Bollinckx.niet rijdt) afstappen halte Bollinckx.

BUS 74 : Vertrek halte Everard (Simonetlaan,
Anderlecht) of station Ukkel Stalle, afstappen aan
halte Kanaaldijk. Overstappen naar bus 78 of 10
minuten stappen op de Industrielaan, dan rechts
op de Internationalelaan. De Bollinckxstraat is
onmiddellijk links.

REDAKTIE: A. Dumortier, Ch. De Meyer, S. Devis, Ch. Loeman, J. Vandelen, C. Massinon, R. Denis, J. De Boeck, B. Rouard, de ploegen van Kasteelbrakel en Anderlecht.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: A. Dumortier, Help Animals vzw - Bollinckxstraat 203 - 1070 Brussel ONTWERP : Studio David BVBA

VERTALING : K. Van Praet, M. Van Der Stappen, K. Spreutels, K. Willaert, G. Van Cauwelaert, G. De Grauwe, T. Deweerdt, VerbaT.

FOTO'S: V. Bozzolan, Ch. Nocent, Help Animals VZW, Guy David.

www.helpanimals.be

Stéphanie Devis
Voorzitter van Help Animals

Beste leden, Beste vrienden,

Een langverwachte reünie

Na twee lange jaren hadden we het immense voorrecht om elkaar opnieuw te ontmoeten tijdens onze opendeurdagen in de opvang van Anderlecht. Er hing een gezellige sfeer onder een stralend zonnetje! Het is waar dat deze reünie waar we zo lang op gewacht hebben een groot succes is geworden en dit dankzij uw aanwezigheid en uw inzet.

Tijdens deze twee dagen hebben jullie de gelegenheid gekregen om onze kleine beschermelingen te leren kennen, anekdotes over jullie viervoeters uit te wisselen maar zijn jullie ook meer te weten gekomen over onze vele projecten rond dierenwelzijn. Dankzij jullie kennen onze kleine bewoners nu het geluk deel uit te maken van een gezin, bemind en verwend te worden zoals ze dat verdienen. Nogmaals dank ik jullie uit de grond van mijn hart voor jullie steun, vrijgevigheid en trouw. Zonder jullie was dit succes niet mogelijk geweest.

Kimbo heeft eindelijk zijn alter ego gevonden!

Graag wil ik ook het mooie verhaal van Kimbo met jullie delen. Hij is één van onze "oude" bewoners in de opvang van Anderlecht daar hij ruim een jaar en zeven maanden bij ons was! Ondanks verschillende telefoontjes kon Kimbo geen huis vinden dat klaar was om hem te verwelkomen. Als je het happy end van dit verhaal wil weten, lees dan verder op pagina 12.

Ook zij hebben jullie nodig ...

Zoals ik sinds enkele maanden gewoon ben, wil ik uw aandacht vestigen op twee van onze "lange termijn" beschermelingen, twee eeuwige "onzichtbaren" op zoek naar een thuis. Laat me je eerst voorstellen aan Loulou, die op 5-jarige leeftijd een slimme mix is van "een beetje van alles", inwoner van de opvang van Anderlecht sinds december 2021. In het begin was hij uiterst wantrouwig en praktisch onaanvaardbaar maar intussen is hij dankzij het opmerkelijk werk van onze verzorgers uitgegroeid tot een veel rustigere hond die wacht op een baas met een "ijzeren hand in een fluwelen handschoen" die hem kan laten openbloeien door hem de rust en de ruimte te bieden die hij nodig heeft.

Wat betreft Géraldine, een 3-jarig Europees vrouwtje gehuisvest in Kasteelbrakel sinds januari 2021, ze belichaamt helaas het karakteristieke voorbeeld van een verleden als zwerfkat voor wie de menselijke hand een bron van bedreiging is... Ze wacht op DE persoon die haar onafhankelijkheid zal respecteren terwijl hij de nodige zachtheid en geduld heeft om haar angsten te verzachten.

De opvoeding van onze jonge scheuten in dierenwelzijn.

Onze opvang in Kasteelbrakel kreeg onlangs bezoek van leerlingen van het 4de, 5de en 6de leerjaar van de Maurice Carême-school in Anderlecht. Deze kinderen genoten van een ontdekkingsdag met boerderijdieren en werden tegelijkertijd bewust gemaakt van dierenwelzijn en de rol van verenigingen zoals de onze. Dank aan deze school, haar leerkrachten en haar studenten die grote interesse hebben getoond in onze zaak.

Geleidelijk aan is het ons doel om deze contacten met scholen in Brussel en met de twee Brabantse regio's uit te breiden. Naar onze mening is het inderdaad van cruciaal belang om jongeren van jongs af aan bewust te maken van de strijd die we elke dag voeren voor de verdediging en bescherming van dieren omdat zij het zijn die onze missie in de toekomst zullen moeten verderzetten.

Goed nieuws voor verenigingen!

Op woensdag 18 mei 2022 heeft het hof van beroep van Brussel (een jarenlang bij de autoriteiten bekende) schapenhandelaar veroordeeld voor mishandeling van schapen en geiten. De eigenaar is inderdaad een vaste klant in de illegale fokkerij. Zonder goedkeuring of enig respect voor het leven van zijn dieren aarzelde deze recidivist uit Haren (die illegaal schapen doorverkocht als onderdeel van het offerfeest, Aïd El Kebir) niet om zijn kopers dode of levende schapen aan te bieden! Ze waren veroordeeld om opgesloten te leven in geïmproviseerde onderkomens zonder water of voedsel. De meesten van hen waren in erbarmelijke lichamelijke toestand en hadden vanwege hun zwakke toestand dringende hulp nodig.

Ondanks het feit dat het Brussels Parlement op 17 juni jongstleden de religieuze wetgeving boven het burgerlijk recht heeft geplaatst door te stemmen dat ritueel slachten zonder bedwelming kan gehandhaafd worden, zijn wij toch opgelucht dat deze handelaar veroordeeld werd tot 6 maanden effectieve opsluiting, 6000€ boete, levenslang verbod op bezit van dieren alsook tot slot het vergoeden van de Burgerlijke partij voor een bedrag van 25 000€.

De verenigingen danken de Brusselse politie voor hun doeltreffend optreden in dit dossier en tijdens de vele interventies.

Afspraak op 3 en 4 september in Kasteelbrakel

Tot slot hoop ik velen van jullie te zien tijdens onze volgende **opendeurdagen die zullen worden georganiseerd op 3 en 4 september 2022 van 10 tot 18 uur in onze opvang in Kasteelbrakel**. Net als in vorige edities worden er gratis shuttles ter beschikking gesteld om opstoppen bij de toegang tot de opvang te voorkomen.

Ik kijk er, samen met ons team, onze vrijwilligers en uiteraard onze dieren alvast naar uit u bij deze gelegenheid te mogen ontmoeten.

Namens onze vereniging wil ik jullie, beste leden, beste vrienden, bedanken voor jullie vrijgevigheid en niet aflatende steun.

Stéphanie Devis
Voorzitter

Uw schenkingen
zijn onze **enige steun!**

Fiscaal aftrekbaar vanaf 40,00 €

Belfius BE57 0682 0361 3535 ING BE71 3100 0291 8069

Lid worden

uw fiscale voordelen

★
LID
TOEGETREDEN
15€

★★
LID
SYMPATHISEREND
25€

★★★
LID
BESCHERMEND
60€

★★★★
LID
VOOR HET LEVEN
250€

Weet echter dat dit lidgeld – ongeacht het bedrag – niet fiscaal aftrekbaar is, met uitzondering voor de leden "voor het leven".

Opdat u de giften die u zo vrijgevig doet zou kunnen aftrekken van uw belastingen, dienen ze per jaar een minimum bedrag van 40,00 euro (exclusief lidgeld) te bereiken. Wanneer u verschillende betalingen groepeer op een en dezelfde overschrijving (bijvoorbeeld: lidmaatschap, gift, kalender, oudere dieren,...) is het uitermate belangrijk dat u duidelijk het bedrag vermeldt dat overeenstemt met elk van deze verrichtingen.

Het is inderdaad zo dat sinds wij erkend zijn door de Federale Overheidsdienst Financiën wij soms moeilijkheden ervaren door het feit dat leden al hun betalingen centraliseren in eenzelfde jaar terwijl bepaalde categorieën niet fiscaal aftrekbaar zijn (zoals bijvoorbeeld het lidgeld, een kalender,...).

Zoals u weet ontvangen wij geen enkele subsidie: de door de Staat toegekende erkenning maakt het ons dus mogelijk om meer giften te ontvangen. Het moet gaan over een «wederzijds» voordeel, zowel voor u als voor ons: uw giften zijn fiscaal aftrekbaar en deze belastingvermindering is steeds welkom en langs onze kant hopen wij hogere giften te ontvangen om onze steeds toenemende kosten te kunnen dekken.

[instagram.com/helpanimalsasbl](https://www.instagram.com/helpanimalsasbl)

[facebook.com/helpanimals.be](https://www.facebook.com/helpanimals.be)

WWW.HELPANIMALS.BE

NIEUW

UW KALENDER
« **EDITIE 2023** » IS TER
BESCHIKKING !

Uw kalender 2023, een leuk en onmisbaar geschenk in het dagelijks leven, ligt ter uwe beschikking vanaf half september in het Help Animals asiel. Zijn zakformaat maakt hem handig in gebruik zodat u hem zelfs als agenda kan gebruiken. **Voor slechts 8,50€ is hij verkrijgbaar in het asiel of evenement. Voor 9,50€ sturen we hem zelfs per post naar u toe. Bestel er snel één per telefoon of kom er als eerste ééntje afhalen bij Help Animals !**

SCHENK HEN EEN NIEUWE THUIS

Een dier bij zich verwelkomen improviseert zich niet door een simpele love at first sight effect. Een fysiek contact (bezoek aan het asiel, het leren kennen van het dier, regelmatig wandelen,...) is noodzakelijk opdat men zeker is dat de adoptie voor 100% slaagt.

Wij raden U aan om onze website www.helpanimals.be grondig te consulteren. Alle inlichtingen omtrent het dier dat uw aandacht trekt, zijn correct en de site wordt dagelijks aangepast. U kunt ook ter plaatse of per telefoon informeren **02/523.44.16**. Onze ploeg zal U alle nodige inlichtingen verschaffen opdat U zeker weet of het gekozen dier nog een mooie tijd met U kan beleven.

ADOPTIES

in Kasteelbrakel

Gurnos, Mw BRANCHE

Drie ezels, Mr MOULIGNEAUX

Chasuble en Tournevis, Mw DEBECKER

Corail, Renewi en Loxam, Mw SELLEKAERTS

Tipik en Diameline, Mw SPEECKAERT

Basile en Elliott, Mr HABOT

Een welgemeende dankjewel
aan al onze adopteers.
Het Kasteelbrakelteam

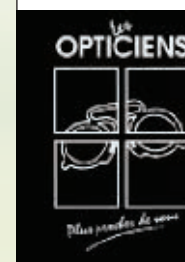
Si-Jolie, Mw BRUWIARE

Melissandre, Mw COULONVAUX

Muno en Tournesol, Mr BOEVE

OPTIEK C.VANDEN HEUVEL
VATRILUX SPECIALIST
Hertog Janlaan 30 (parking mogelijkheid)
1083 Brussel Tel. 02 426 47 62

TRIBEL METALS
O U D E M E T A L E N

Sint-Denysstraat 158/162 - 1190 Brussel
TEL. +32-2-346 39 39 - FAX +32-2-346 68 60
WWW.TRIBEL.BE

Bingo voor Kimbo!

Op 16 oktober 2020 veranderde mijn leven plotseling toen mijn baasje op mysterieuze wijze verdween tijdens onze wandeling langs dit verdomde kanaal. Als je eens wist hoe vaak ik deze vervloekte plek tevergeefs heb afgezocht om zijn spoor te vinden! Maar nada: geen getuigen, niet de minste aanwijzing om onder mijn poot te leggen... En zo stond ik, ondanks de dagelijkse bekommernis van de verzorgers, anderhalf jaar lang in de schoenen van een dakloze, onzichtbaar achter de tralies van mijn cel, terwijl ik, machteloos, de vreugde benijdde van mijn metgezellen die het asiel verlieten om te genieten van het geluk van hun nieuwe familie...

Het begin van een lange kruisweg waar elke seconde, elke minuut een eeuwigheid duurt. De kleur van de lucht, de zonnestralen, de geur van stromende regen, de adem van de wind, de vogels en het geschreeuw van de kinderen, moet ik dat allemaal uit mijn geheugen wissen? Ben ik nu al een onaantastbare paria? En dan, zes maanden later, de eerste opklaring in deze grijze eentonigheid: Baptiste zag al mijn verdriet in mijn ogen. Onze wandelingen, onze medeplichtigheid werden al snel mijn enige momenten van vrijheid. Maar zodra hij me verlaat, ketenen mijn oude demonen me nog meer, pijnlijker, verstikkend. Ik verveel me. Ik verdraag het niet meer om hier binnen deze vier muren van mijn gevangenis te verblijven. Om het geblaf en gehuil van andere honden te horen. Ik, ik heb maar één verlangen: erop springen. En ik wanhoop nog steeds om de aandacht van bezoekers te kunnen trekken.

7 december 2021, is het de ondraaglijke pijn, de ondraaglijke wanhoop die me opnieuw dwong om te hoog en te hard te springen voordat ik zwaar op de vloer van mijn kooi viel, mijn flanken verlamd? Onverbiddelijke diagnose: hernia. Dan de pijnlijke herinnering aan lange weken van dagelijkse revalidatie om opnieuw te leren lopen op mijn vier poten ... Maar vandaag, 31 mei, is deze nachtmerrie voorbij: Baptiste is eindelijk mijn baasje. Met hem veranderde mijn hondenleven in een droomleven! Hier is het verhaal van onze ontmoeting....

Dag Baptiste, bedankt om onze vragen te beantwoorden ! Waarom ben je vrijwilliger geworden bij Help Animals? Had je al andere dieren alvorens Kimbo te adopteren ?

Tijdens mijn adolescentie heb ik de opvoeding van de bichon van mijn moeder op mij genomen, ik hem hem de basisregels geleerd, aan de welke een hond moet gehoorzamen. Na de dood van mijn kat die op 15-jarige leeftijd moest worden geëuthanaseerd, voelde ik een immens verdriet en voelde ik meteen een ondraaglijk gevoel van leegte, dit vreselijke gebrek van de aanwezigheid van een dier. Maar op dat moment had ik de moraal niet meer en de kracht om me fulltime in te zetten voor een andere kat omdat mijn pijn nog te groot was. Kortom, ik zocht naar een manier om een beetje geluk te brengen en in contact te blijven met dieren, welke ik aanbid, zonder alle verantwoordelijkheden op me te nemen. Mario, mijn collega, stelde me toen voor aan Help Animals. In het begin kwam ik alleen voor de katten, maar Roland, de verantwoordelijke van de vrijwilligers, moedigde me aan om met de honden te gaan wandelen, waarvan er één, ongeveer tien jaar oud, vooral indruk op me maakte omdat hij zijn hele leven in een garage had doorgebracht voordat hij in het asiel terecht kwam en geadopteerd werd door een familie die hem een waardig en gelukkig levenseinde wilde bieden!

Hoe is jullie eerste ontmoeting verlopen ?

Ik heb eerst met andere honden gewandeld. Mia, een andere vrijwilligster, stelde me voor aan Kimbo. In het begin was ik een beetje wantrouwend. Omdat ik zijn ras en zijn reputatie niet echt kende, stelde ik mij vragen: hoe konden we met elkaar opschieten? Zou ik in staat zijn om hem naar mij te doen luisteren? Ik voelde onmiddellijk zijn behoefte om zijn energie te verbruiken, om zijn nervositeit te kalmeren. Ik zag dat hij, net als ik, een laag moraal had. Dus zijn we begonnen met een eerste lange wandeling

om te ontstressen. Ik kwam speciaal voor hem een keer per week, daarna kwam ik geleidelijk elke ochtend zodat hij de mogelijkheid had om zich minstens een uur per dag uit te leven. Elke zaterdag kwam ik hem rond 13.00 uur ophalen en rond 16.00 uur terugbrengen: gedurende deze tijd, rennend en spelend met mij, vergat hij de stress van het asiel en de opsluiting tussen de 4 muren van zijn kooi. Dit ritueel ontspande ons en deed ons allebei goed.

Wat trok je aan in Kimbo?

Hoe zou je zijn persoonlijkheid omschrijven?

Bij Kimbo zijn alle emoties uitbundig: hij is hyper-energetisch en emotioneel, hij heeft echt een enorm hart. Alles aan hem is extreem: zijn vreugde, zijn tekenen van genegenheid, zijn verdriet, ook zijn woede. Nooit halve maatregelen, waarschijnlijk vanwege zijn ras, zijn gebrek aan opvoeding en zijn slechte eerdere ervaringen. Hij weet echter dat hij zijn speelgoed mag aanraken zonder mijn spullen aan te raken. Hij is ook erg proper, laat me zonder problemen zijn kom pakken, slaapt bij mij aan de andere kant van het bed. Zodra ik wakker word, wacht hij op een teken van mij om me te likken en wacht op het moment dat ik opsta om op mijn plaats te komen liggen.

Hoe heb je zo'n sterke band met hem weten op te bouwen? Wat brengt Kimbo jou? Wat denk je dat je hem kunt brengen?

Ik begreep al snel zijn manier van werken en denken. Hij en ik zaten op dezelfde golfen! Het is zelfs niet uit te leggen. Onze band is in de loop van mijn bezoeken opgebouwd en versterkt. Ik wilde alleen zijn welzijn. We leerden beetje bij beetje elkaar te vertrouwen, elkaar te aanvaarden.

Ik concentreerde me op zijn herstel, ik gaf hem al mijn steun. Na zijn ongeluk kwam ik elke dag bij hem in de kooi zitten om hem gerust te stellen met mijn aanwezigheid. Ik heb nooit de hoop verloren. Ik nam deel aan zijn revalidatie door zijn achterhand met een handdoek te ondersteunen, zodat hij naar buiten kon voor zijn behoeftes en geleidelijk, na enkele weken, zijn gevoel in zijn achterpoten terug te krijgen

We zijn alle twee getekend door het leven. We brengen elkaar wederzijdse verzoening. Kimbo is alleen in zijn wereld... en ik, het is een beetje hetzelfde. Je zou zelfs kunnen zeggen dat onze twee eenzaamheden elkaar op het juiste moment kruisten. Aan het begin van ons verhaal stond ik op de bodem van de afgrond, ik had de moraal op nul. Kimbo hielp me weer op het goede spoor te komen door me een doel te geven. Vandaag is het mijn beurt om iets terug te doen

Wat heb je gedaan om hem in je huis te verwelkomen?

Gezien Kimbo's mobiliteitsproblemen die, om zijn rugengraat te sparen, geen trappen meer mag doen, ben ik verhuisd naar een gelijkvloers appartement. Aangezien hij absoluut geen andere honden aanvaard, moest dit appartement op een rustige plek liggen, idealiter op het platteland waar we juist minder honden zouden tegenkomen tijdens onze wandelingen. Ik verkies er ook voor om hem wat later uit te laten om te vermijden veel honden tegen te komen. Ik vroeg ook een vriend om een houten loopbrug voor hem te bouwen zodat hij in de zetel naast me kan klimmen en alle aspecten van mijn leven kon delen.

Baptiste Rouard
Anne Dumortier

ALS

déménagement

Déménagement National & International

Garde-meubles sécurisé

Transport

Devis GRATUIT en ligne sur www.alsdemenagement.be

info@alademenagement.be

+32 (0) 475 27 37 08

ambassadeur
déménagement agréé
197-03

Animal Research

Verloren, gevonden of mishandeld dier ?
Bericht het !

PREMIUM *Classic*

Download on the App Store

Download on Google Play

Animal ResearchAPP

Animal ResearchAPP is een GRATIS toepassing die als doel heeft verloren dieren die op de openbare weg zijn verwaarloosd of dood te rapporteren en/of terug te vinden via hun geolocateerde foto's.

Deze toepassing moet ervoor zorgen dat het dier zo snel mogelijk behandeld wordt. De toepassing weet niet alleen gebruikers toe om contact met elkaar te nemen, maar ook om contact op te nemen met de verschillende diensten in de buurt van de plaats waar het dier zich bevindt.

www.Animal-Research.be

Animal ResearchAPP

Wallonie

Een gemipt dier is een dier dat snel geïdentificeerd is teruggebracht. Niet op de openbare weg gooien.

Oogaandoeningen bij onze dieren: 9 op de 10 keer is spoed vereist!

De ogen zijn fragiele organen; niet alleen de oogbollen, maar ook de oogleden, de wimpers en de traanklieren. Zelfs al hoeven onze gezelschapsdieren niet te lezen of te schrijven, toch is een goed zicht voor hen belangrijk om voedsel te vinden, zich te verplaatsen en te verdedigen of zelfs te vluchten als mogelijke prooi.

Wat moet ik doen wanneer de ogen van mijn kat tranen?

Je moet een onderscheid maken tussen de witte doorzichtige waterige afscheidingen, de dikke geleachtige afscheidingen en de groengele etterige afscheidingen waarbij in sommige gevallen de oogleden aan elkaar vastklitten. In die laatste gevallen heeft het geen zin om je oude oogdruppels of oogzalven uit de kast te halen zonder de instemming van je dierenarts: maak heel vlug een afspraak zodat je dier de juiste behandeling krijgt. Een voorbeeld zal veel verduidelijken: oogdruppels die corticoïden bevatten, mogen niet worden aangebracht op een gekwetst hoornvlies want ze zullen de genezing van de wonde verhinderen en zouden een perforatie van dat doorzichtige gedeelte van de oogbol kunnen veroorzaken.

Probeer in ieder geval de ogen van je dier proper te houden: gebruik een steriele fysiologische oplossing die je rechtstreeks op het oog of op een vochtig doekje aanbrengt. Traanproductie is normaal en zorgt ervoor dat stofjes worden verwijderd. Na een nachtje slaap zijn de opgedroogde tranen in de binnenste hoek van de ogen normaal. Wrijf nooit rechtstreeks met je vingers op de oogleden want de kans op allergie voor menselijke cellen bestaat. Gebruik evenmin watten want die kunnen vezels achterlaten op het oogboloppervlak.

Wat moet ik doen wanneer mijn bulldog voortdurend geïrriteerde ogen heeft?

Bij sommige rassen is de huidplooi van de neus vanaf de geboorte te ontwikkeld en wrijft die voortdurend op de oogbol; ofwel rollen de oogleden zich naar binnen of naar buiten op (afwijkingen genaamd entropion en ectropion). Bij anderen zijn de wimpers ectopisch; ze hebben een abnormale plaatsing en duwen de oogleden naar binnen. In al deze gevallen is het hoornvlies geïrriteerd door de verschillende wrijvingen, tranen de ogen en zullen baden met serum niet volstaan tegen de chronische irritatie van de ogen.

Het gevolg van die chronische irritatie is dat het hoornvlies (de doorzichtige externe lens van de oogbol) zal gaan veranderen tot zelfs zijn doorzichtigheid gaat verliezen: het zal worden ingenomen door bloedvaten afkomstig van het ontstoken bindvlies en zal een donkere kleur krijgen. Hierdoor zal die ondoorzichtige laag het gezichtsveld van je hond beperken. Die afwijking moet voldoende vroeg worden verzorgd om te vermijden dat men tot die ultieme toestand komt.

Die pathologieën van het hoornvlies kunnen ook een traumatische oorzaak hebben, zoals het krabben van een kat, een plant of een vreemd voorwerp dat onder het ooglid zit. Sommige ziekten zijn van auto-immune oorsprong en kunnen spontane wondjes van het hoornvlies veroorzaken, of onvoldoende tranen met keratoconjunctivitis sicca tot gevolg. Chronische aandoeningen van hormonale aard kunnen eveneens de oorzaak zijn van pathologieën van het hoornvlies zoals hypothyroïdisme en hypercorticisme.

Wat moet ik doen wanneer een kitten de ogen niet opent na de geboorte?

De puppy's en de kittens moeten de ogen absoluut openen 10 dagen na de geboorte. Indien de oogleden dichtgekleefd blijven, moeten ze worden geopend door 2 vingers naar boven en naar onder te bewegen. Wanneer de kat, ingevolge de oogontsteking, coryza overdraagt aan haar kittens blijft het pus vastzitten onder de oogleden, zal de ontsteking de onderdelen van het oog en het hoornvlies bereiken en zullen nadien, door vergroeiingen, de bindvliesontsteking en het derde ooglid zich vastzetten op het hoornvlies en blijvende schade veroorzaken bij de volwassen geworden kat: bij een te late interventie kan de kat zelfs blind worden!

Bij de geboorte hebben alle kittens blauwe ogen tot op het moment van de pigmentatie van de iris, niet te verwarren met de ooglens die een blauwachtige kleur aanneemt bij cataract dat zich normaal voordoet bij de oudere katten, zoals bij diabetes.

Wat moet ik doen wanneer mijn hond en een andere hond nogal hevig aan het spelen zijn en daarbij het oog van mijn hond loskomt?

Reageer onmiddellijk, dit is een uiterst dringende situatie! De oogzenuw die het netvlies (matje achteraan het oog) verbindt met de voorhoofdskwab van de hersenen zal worden uitgerekt en zijn werking vlug verliezen. Tegelijk zal de oogbol die niet meer gesmeerd wordt door de traanklieren uitdrogen: dit is gevaarlijk!

Op weg naar de spoedafdeling zul je zijn oog goed vochtig moeten houden met kompressen en het druppelsgewijs aanbrengen van fysiologisch serum zonder te veel op de oogbol te drukken (het gebruik van watten blijft nog altijd niet aangewezen omdat die pluizen). Kan er vlug gereageerd worden, dan kan het oog terug op zijn plaats worden gezet, maar als men te laat toekomt op de spoed zal men het oog eruit moeten halen! Let dus altijd goed op bij de brachycefale rassen die van nature uit uitpuilende ogen hebben of bij honden met zeer lange haren die hun ogen verbergen.

Wat moet ik doen wanneer mijn 17-jarige kat zich stoot aan de poten van de stoel?

Het meten van de bloeddruk bij oude katten is belangrijk. In geval van hoge bloeddruk die niet met medicatie verbetert, bestaat de kans dat de retina degenereert. De retina vormt een soort gevoelig matje dat het achterste van het oog bedekt en "fotografeert" wat men ziet om het door te sturen naar de hersenen: indien de retina slecht wordt voorzien van bloed, zal de retina zichzelf vernietigen en loskomen met blindheid tot gevolg. Er zijn 3 belangrijke ziekten die hoge bloeddruk kunnen veroorzaken bij oude katten: chronisch nierfalen, schildklierafwijking en hypertrofe cardiomyopathie. Het is aangeraden om jaarlijks een bloedafname te laten uitvoeren bij de katten vanaf hun 10de jaar om een vroege diagnose van de ziekte te kunnen stellen. Bovendien zullen ook de andere organen aftakelen ten gevolge van de hoge bloeddruk en kunnen andere zeldzamere ziekten worden vastgesteld.

Kunnen onze dieren ook lijden aan glaucoom?

Als de oogdruk te sterk stijgt, zal die ondraaglijke pijnen veroorzaken bij onze dieren. Ofwel ligt de oorzaak bij een buitensmatige productie van kamervocht ofwel bij een moeilijke evacuatie. De oogdruk gaat gezichtsverlies van de retina en van de oogzenuw door degeneratie veroorzaken. Als enkel één oog wordt aangetast, volgt ook heel waarschijnlijk het tweede oog. De glaucoom moet zo vlug mogelijk worden behandeld om te vermijden dat het dier veel afziet en zelfs het gezichtsvermogen zal verliezen.

Waarom krabt mijn dier zijn ogen met zijn voorpoten?

Wanneer een ongemak jeuk veroorzaakt en jouw hond krabt zich, dan moeten de onderdelen van het oog worden onderzocht. Een gewone ooglidontsteking kan er de oorzaak van zijn, maar wanneer de trillende klier onder het derde ooglid loskomt in de binnenste hoek van het oog, kunnen wratten, die irritatie veroorzaken, soms drukken op de rand van de oogleden. Bij oogontsteking wordt het "wit van het oog" rood, dat veroorzaakt een ongemak voor het dier dat probeert zich te ontdoen van die hinder. In dat geval kunnen de ogen beschermd worden tegen het krabben met een kraag die rond de hals wordt geplaatst. Algemene regel: zorg ervoor met baden van fysiologisch serum dat de ogen van jouw dier proper blijven (korstjes, opgedroogde tranen, pus, zand), vermijd het gebruik van water en van de vingers, en raadpleeg tijdig uw dierenarts wetende dat een vroege interventie belangrijk is want wanneer er al letsels zijn, is het te laat!

Christiane Loeman, dierenarts

Help Animals 15

Kashmir

onze dikkeneus

Eer aan Kashmir, ex Frank, geadopteerd op 14 juni 2021
Je bent een puppy uit het Oostblok, je bent geboren in een van die hondenfabrieken met een sinistere reputatie, en je werd bij je moeder weggehaald voordat ze de tijd had om aan je opvoeding te beginnen...

Als een voorwerp, was je een geschenk van een man aan zijn vrouw, gedurende een tijdje stond je hen aan (je dierenartsboekje getuigt dit), je werd teveel wanneer het koppel ging scheiden. Wie zou je meenemen? degene die je gaf en waarschijnlijk dacht dat je hem of haar niet toebehoorde, of degene die je cadeau had gekregen en misschien dacht dat ze jou niet had uitgekozen?

Je werd van de ene vriend naar de andere gesleurd voordat je bij Help Animals terecht kwam, wat ons toeliet jou te ontmoeten. Je was nog geen 3 jaar oud!

Nadat je werd behandeld als een handelswaar, dan als een voorwerp, uiteindelijk als een stuk vuil zonder belang, verloor je alle vertrouwen in mensen en was je een trotse en in zich zelf gekeerde hond geworden toen we je adopteerden... Sinds je thuiskomst, heb je alles van je hondenbroers geaccepteerd, je liep over van genegenheid voor ons, en beetje bij beetje kwam jouw karakter te voorschijn.

Was je bang om te verliezen wat je had verworven? Je begon je territorium te verdedigen, toen het huis, dan onszelf, tegen elke "vreemdeling" met 2 of 4 poten... We realiseerden ons dat het onmogelijk werd voor iemand om voor jou en je broers te komen zorgen tijdens onze afwezigheid... We hebben een dierenartscontrole gedaan om een medische oorzaak voor jouw wantrouwen uit te sluiten. Had je geen zichtprobleem dat het zou kunnen verklaren?

Na een verblijf in de kliniek waaruit niets bleek behalve jouw extreme waakzaamheid, en jouw extreme opluchting om ons terug te zien, hebben we contact opgenomen met een gedragsdierenarts.

Je hebt haar op woensdagochtend 23 februari samen met ons ontmoet en we kwamen vol optimisme terug van deze afspraak, de instructies die ze ons gaf waren consistent, gemakkelijk te volgen en je angst kon worden beheerd.

Je stierf binnen de 24 uur... We dachten dat je een gastro* had en we vonden je stervend in de vroege ochtend... Je had op ons gewacht en we waren allebei bij je toen je wegging... De dierenarts die we hadden gebeld kon je dood alleen maar bevestigen... Je bent maar 8 maanden bij ons gebleven, 8 maanden waarin we elkaar hebben aanvaard en van elkaar gehouden. Je was nog geen 4 toen je wegging! We blijven achter met het gevoel van een groot onrecht en een verloren schat. De schat was jij...

Jacques Vandelen, Chantal Massinon.

** Onze geraadpleegde dierenarts gelooft niet in een torsie van de maag, maar in de inname van een vreemd lichaam...*

Voor / Na

Pancho

15 april... Een "Ongelooflijke transformatie" bereikt dankzij de deskundige en geduldige zorg van de Dog's Life Grooming Salon! Pancho, een kleine bichon, die enkele dagen eerder in het asiel van Anderlecht aankwam in pijnlijke omstandigheden na de dringende ziekenhuisopname van zijn baasje, zag er niet al te best uit: gelige en vuile vacht verward met kleverige knopen, veel te lange nagels gekromd in de vorm van een wiel, wolfsklauw bijna ingegroeid in zijn huid. Was hij ooit verzorgd? Het is twijfelachtig. Maar na een eerste shampoo en een tweede om zijn glans te doen herleven... hier is onze "New Star", klaar om verwend te worden door zijn baasje.

K-myna

Geboren op 3 april 1997, heeft haar hele leven het pijnlijke bestaan van paardrijden geleefd. Uitgeput door zoveel lange jaren werk, komt ze op 3 augustus 2021 bij Help Animals aan in een alarmerend magere en uitgeputte toestand. Het is de hoogste tijd om haar te vertroetelen, zodat ze van een welverdiend pensioen kan genieten.

En zo begint K-myna's nieuwe leven in het asiel waar, dankzij de beste zorgen, de liefde van onze verzorgers en een aangepast dieet, onze merrie haar kracht heeft teruggekregen... en haar vorm!

Dog's Life

Trimsalon - Salon de toilette
Op afspraak - Sur rendezvous
Koeivijverstraat, 25 - 1700 Dilbeek
0470 / 51 17 54

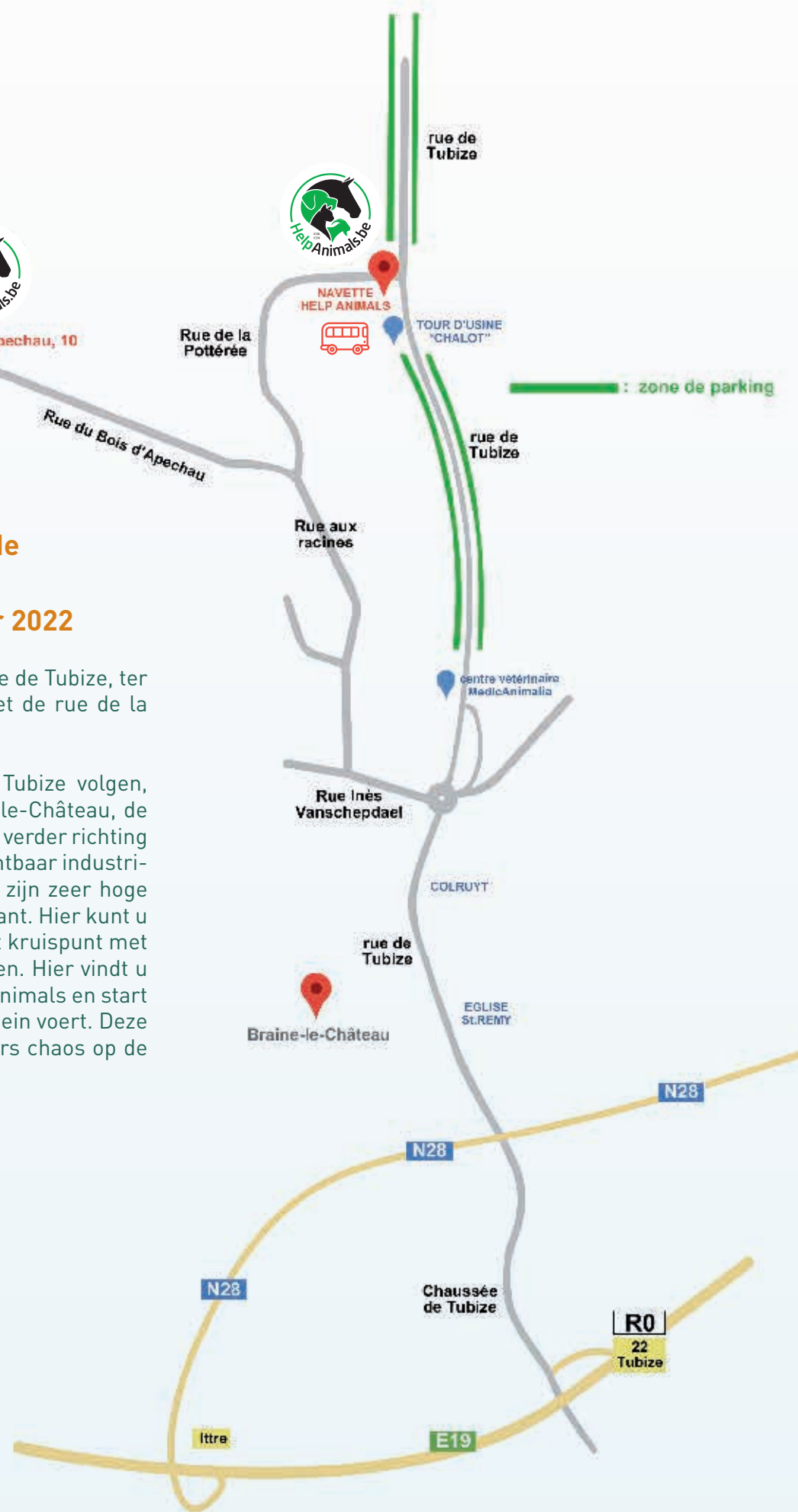
Rue du Bois d'Apechau, 10

Shutteldienst voor de opendeurdagen van 03 en 04 september 2022

U kunt uw wagen langs de rue de Tubize, ter hoogte van het kruispunt met de rue de la Pottérée parkeren.

Vanaf autoweg Mons-Paris, Tubize volgen, na de dorpskern van Braine-le-Château, de Colruyt en een klein rondpunt verder richting Tubize rijden tot een goed zichtbaar industrieel gebouw, herkenbaar aan zijn zeer hoge schoorsteen langs de linkerkant. Hier kunt u langs de rue de Tubize en het kruispunt met de rue de la Pottérée parkeren. Hier vindt u ook een grote vlag van Help Animals en start de shuttle die u naar het domein voert. Deze dienst vermijdt teveel verkeers chaos op de rue du Bois d'Apechau.

OPENDEURDAGEN TE KASTEELBRAKEL

ZATERDAG
03-09-22

ZONDAG
04-09-22

van 10 tot 18u

Bezoek van het asiel | Adopties | Kleine vegetarische en veganistische catering
Nagerechten | Tombola | Drankstand | Aangename ontdekkingen...

Inlichtingen :
Help Animals
02/523.44.16

10, Rue du Bois d'Apechau
1440 Kasteelbrakel
02/204.49.50

Gratis parking aan de hoek
van de **rue de Tubize** en de
rue de la Pottérée.

Een **shuttle service** zorgt
voor het transport naar
het asiel.

Zorgen voor een harmonieus en veilig samenleven tussen hond en kind

Strépy-Bracquegnies, juli 2021. Een achtjarig meisje, alleen thuis, stierf kort na aankomst in het ziekenhuis nadat ze door een American Stafford (één van de vier honden die ter plaatse waren) verscheurd werd. Het agressieve dier werd afgeemaakt. Gosselies, januari 2022.

Een driejarig kind wordt gebeten door de American Stafford van zijn grootvader. De jongen werd naar spoed gebracht en kwam buiten met ernstige verwondingen over zijn hele lichaam. De hond, « waar je alles mee kon doen », werd geëuthanaseerd.

Deze dramatische nieuwsberichten brengen heel duidelijk de problematiek naar voren van de relatie tussen honden en kinderen die met hun viervoeter alleen worden gelaten zonder ouderlijk toezicht. Hier vind je een leidraad om een harmonieus samenwonen te garanderen voor beide partijen.

Kunnen we er 100% zeker van zijn dat een hond onder geen enkele omstandigheid bijt? Laten we eerlijk zijn, dat is onmogelijk. In het geval van een incident ligt de verantwoordelijkheid volledig bij de ouders. Het is hun plicht om hun kinderen zo op te voeden en te leren honden met respect en liefde te behandelen (door quality time met hen door te brengen, hen te aaien en op tijd en stond een smakelijke beloning te geven).

Welk gevaarlijk gedrag moet je absoluut vermijden?

Kinderen, vooral peuters, hebben door hun natuurlijke houding op deze leeftijd de neiging om een hond « aan te vallen » (in hondentaal) of hem op te hitsen. Maar, welk ras dan ook, zelfs goed gesocialiseerd, jouw hond kan altijd een agressieve of defensieve reactie hebben op bepaald « onstuimig » gedrag. De beste manier om een ongeval te voorkomen is preventie. Volwassenen of kinderen, vermijd steeds om:

- een hond wakker te maken als hij slaapt;
- een hond te benaderen als hij iets of iemand wil beschermen (bijvoorbeeld een teef die haar pups beschermt);
- een hond te irriteren, voortdurend te knuffelen, hem zodanig lastig te vallen dat hij niet kan ontsnappen;

- het speelgoed van een hond aan te raken;
- een hond te slaan, aan zijn vacht of oren te trekken, tegen hem te roepen;
- een hond tegen te houden (het is essentieel dat hij jouw kind enkel met leuke momenten associeert);
- een hond lastig te vallen terwijl hij eet of zijn eetkom aan te raken;
- een hond te omhelzen, je gezicht vlak voor het zijne te houden (de hond vindt deze houding verschrikkelijk en zou daardoor kunnen bijten);
- een hond alleen te laten met een kind (= gevaar! Laat ze nooit samen zonder toezicht).

Deze regels moeten absoluut op dezelfde manier worden gerespecteerd door alle leden van het gezin. Als iemand dit niet doet of anders doet dan de anderen, stimuleert hij onbedoeld ongewenst gedrag, waardoor dit gedrag meer en meer zal voorkomen.

Vanzelfsprekend, hoe groter de hond, hoe ernstiger de gevolgen van eventuele beten zullen zijn, vooral omdat ze zichtbare littekens achterlaten op de gezichten van peuters. Het is echter heel goed mogelijk om de hond verdraagzaam te maken en zijn tolerantiedrempel naar de mogelijke houdingen van kinderen toe te verhogen.

Wat leer je je kind?

- Een hond respecteren: een dier is geen speelgoed of een mikpunt van pesterijen, die hij kan manipuleren zoals hij wil. Hoewel de meeste honden een irritant contact zelf beëindigen, houden ze er niet van om lastig gevallen te worden en kunnen ze boos worden. Jouw kind moet leren om een hond geen pijn te doen, hem niet uit te dagen, op te winden of achterna te lopen. Door hem vriendelijk te behandelen, zal de relatie met jullie viervoeter op een erg goede verstandhouding gebaseerd zijn.
- Het eigen plekje van de hond te respecteren: het is belangrijk je kind te leren dat wanneer een hond naar « zijn plekje » is gegaan, dwz in zijn mand of in de voor hem voorbehouden ruimte, hij met rust moet worden gelaten. Als je kind met de hond wil spelen, mag hij hem niet aanraken in zijn mand, maar moet hij hem roepen, zodat de hond zelf tot bij hem komt. En als de hond eet, moet hij alleen zijn zonder gestoord te worden.
- Zich niet door een hond te laten likken: om hygiënische redenen is het goed dat je je kind leert om zich niet door een hond te laten likken.
- Dat een hond altijd een hond blijft: zelfs de liefste hond zal altijd « honden » reacties hebben (blaffen, happen, bijten), soms even plotseling als onverwacht. Een heel klein kind mag daarom nooit, ook niet maar heel eventjes, met hem alleen gelaten worden. Het contact moet altijd plaatsvinden onder de waakzame en niet aflatende blik van een volwassene. Vanaf de leeftijd van 3 jaar kan een kind de verbale en lichaamstaal van een hond leren, maar de aanwezigheid van een volwassene blijft essentieel.
- Een onbekende hond niet te benaderen of aan te raken: wanneer je kind op bezoek gaat bij vrienden of op straat, mag het als het zich in de buurt van een onbekende hond bevindt, hoe aantrekkelijk ook, deze hond niet alleen benaderen. Dichterbij komen moet altijd gebeuren met goedkeuring en in aanwezigheid van de eigenaar.
- Kalm te blijven en niet in paniek te raken: alleen op straat tegenover een dreigende hond, mag je kind niet wegrennen, omdat dit een achtervolgingsreflex van de hond zou veroorzaken. In plaats daarvan moet je kind zo langzaam mogelijk achteruit stappen en daarbij bruuske bewegingen vermijden, zonder de hond in de ogen te kijken.

Lichaamstaal en stresssignalen bij honden begrijpen

Bepaald gedrag of houdingen van de hond weerspiegelen emoties zoals stress, angst of agressiviteit. De meest voorkomende zijn: stokstijf staan, hoofd wegdraaien, oren naar achteren, oren alert rechtop, staart laag tussen de poten, snelle staartbewegingen, likken aan de snuit, opgekrulde lippen, gedempt gegrom, verwijde pupillen, rechtopstaande haren, herhaaldelijk geeuwen, ... Leer je kind deze tekens zodra het oud genoeg is om ze te begrijpen (3 of 4 jaar oud).

Daarom, als je hond gestoord lijkt te zijn door de aanwezigheid van je kind, als hij gromt, jankt, bang is of geneigd is om te bijten, isoleer hem dan onmiddellijk van je kind en raadpleeg een professionele hondengedragstherapeut voordat deze spanningen onhandelbaar worden. Hou er echter rekening mee dat de hond een sociaal en vreedzaam dier is dat in de meeste gevallen conflicten zal proberen te vermijden. Opzettelijk aanvallen en bijten zijn uiterst zeldzaam: hij bijt vaak enkel als laatste redmiddel, wanneer de signalen die hij gaf, genegeerd werden.

Anne Dumortier

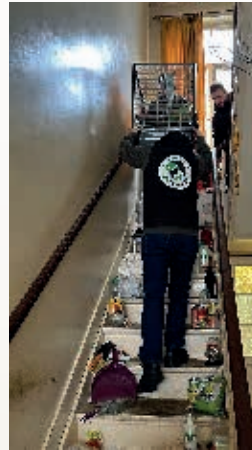
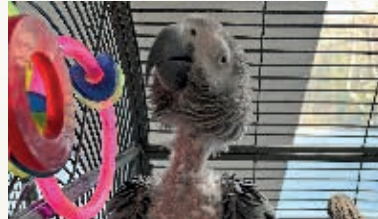
MET ONZE REDDINGSOPERATIES HELPEN WE DIEREN UIT PENIBELE SITUATIES

Kasteelbrakel, 19 maart

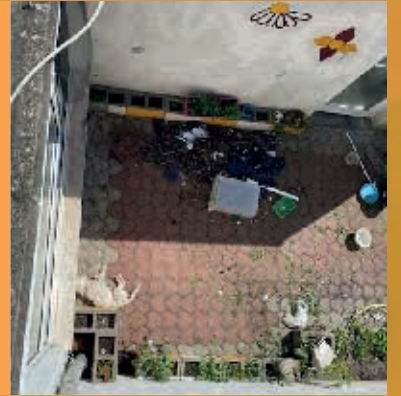
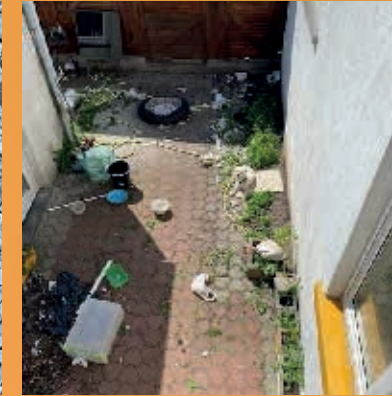
Een hondje zit vast in de modder en verkeert in levensgevaar. Samen met een behulpzame wandelaar slagen onze twee verzorgers Maxime en Vicky erin het onfortuinlijke teefje uit de modder te bevrijden; het beestje is helemaal verkleumd, hongerig, doodsbang en uitgeput. Bij onderzoek door onze dierenarts blijkt dat het dier gelukkig gechipt is! Eind goed, al goed: de dove en slechtiende Lilou van 14 jaar oud zal in de warmte van ons asiel snel van de emoties bekomen, onder het waakzame oog van haar redders, totdat haar baasje haar komt ophalen.

Etterbeek, 8 april

Als dieren slachtoffer worden van mensen met het Diogenes- of Noah-syndroom... Als onze drie verzorgers Diana, Maxime en Geoffrey een in duister gehuld huis binnengaan, ontdekken ze een rommelige, onhygiënische boel van rondslingerende spullen en plakkerige meubels; de trieste getuigen van de ravage waartoe menselijke vereenzaming kan leiden. Zowel op de begane grond als op de eerste verdieping zien ze in elke kamer tientallen kooien op elkaar gestapeld waarin een kleine twintigtal exotische vogels hun leefruimte moeten delen met een wemelende populatie kakkerlakken! En da's nog niet alles: twee yorkshires, een bichon, een chihuahua en een shih tzu moeten hier al wie weet hoe lang hun dagen slijten zonder dat ze worden uitgelaten of dat ze het daglicht zien. Van mishandeling is hier niet echt sprake, maar hun gehavende en vuile vacht, de sporen van urine en hondenpoep verraden in welke miserabele omstandigheden deze dieren moesten zien te overleven, in een omgeving die totaal niet voldoet aan hun fundamentele behoeften op gedragsbiologisch gebied. Gelukkig is de nachtmerrie nu voorbij voor hen: ze leiden vandaag een gelukkig leven in de geborgenheid van een veilige thuis.

Tubeke, 22 april

Het leven van Snoopy, een kleine bichon van 8 jaar oud, is een echte hel. Het magere beestje met zijn doffe, grauwe vacht, brengt zijn dagen in volledige eenzaamheid door en ligt op zijn zij hele dagen te wachten op deze plek, tussen de vier muren van een binnenplaats waar alle afval wordt verzameld, totdat iemand hem een blik waardig gunt. Als hij ten slotte mee naar huis mag, moet hij braaf blijven zitten in de badkamer, vastgemaakt aan de radiator.... Knuffels en wandelingetjes zijn het dier totaal vreemd. Er is daar geen tijd voor... Totdat onze verzorger Maxime het arme dier uit zijn gevangenis bevrijdt. In ons asiel te Anderlecht ontdekt Snoopy weer het plezier van knuffels en wandelingetjes en krijgt hij de vriendschap die hij verdient. Hij vindt hier al snel het baasje van zijn leven, met wie hij voortaan een onscheidbaar duo vormt.

Fosse-la-Ville, 13 juni

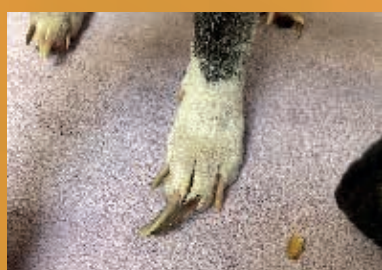

De dieren zijn niet gesocialiseerd (zij weten niet wat het is om geaaid te worden of om te wandelen aan een leiband) en hun vacht zit vol knopen en parasieten. De dieren worden getrimd en geborsteld om de ernst van hun letsels te checken en ze te kunnen behandelen. Het zal een werk van lange adem worden om ze bij te brengen wat echte menselijkheid is...

De teams van Anderlecht en Kasteelbrakel

Blaton, 12 april

Huurders die op het punt stonden uit hun huis te worden gezet, hadden het pand reeds verlaten voordat de politie en een deurwaarder arriveerden. Twee van hun honden, hun parkieten, een hamster en een schildpad hadden ze meegenomen. Maar toen Maxime en Axelle ter plaatse kwamen, ontdekten zij te midden van een onbeschrijflijke chaos van rommel en viezigheid drie dieren die volledig aan hun lot waren overgelaten. De eigenaars waren bij hun vertrek immers vergeten hun andere schildpad mee te nemen, die nu verzorgd wordt door de VZW Au bonheur animal. Maar ook het huskyteefje Kaya lieten ze achter, met een vacht vol klitten, en de tien jaar oude amstaff Maguy; het beestje was volledig uitgeput, vel over been en werd geplaagd door schurft en vlooiën. Bovendien kon het arme dier nauwelijks stappen op zijn lange, kromgegroeide nagels...

Dankzij de toegewijde zorgen van ons team dierenartsen en onze verzorgers in Anderlecht kregen we deze twee onschuldige slachtoffers van menselijke lafhartigheid weer op de been en hebben ze het vandaag goed bij hun nieuwe familie.

Op vraag van de Cel Dierenwelzijn van het Waalse Gewest en de Milieupolitie moeten Help Animals en de vzw Le Rêve d'Aby met spoed een pony en 5 gekruiste terriërs redden uit hun erbarmelijke leefomstandigheden. Terwijl de pony (opgevangen door Le Rêve d'Aby) door zijn ongeknipte hoeven er niet in slaagt te ontsnappen aan het reddingsteam, ontdekken Fabrizio en verzorgster Lola kleine hondjes die rondrentelen in iets wat lijkt op een smerig kippenren vol uitwerpselen. De arme beestjes zijn doodsbang als ze ons dichterbij zien komen en verstoppelen zich onder hun 'onderkomen': een aftandse en onhygiënische caravan, waar her en der een paar gamellen met een mix van brood en schamele etensrestjes staan...

Mishandeling van paarden tijdens sportcompetities

In de loop van de laatste jaren zijn er tijdens grote paardensportcompetities overduidelijke gevallen van leed en mishandeling van paarden aan het licht gekomen.

Die paarden moeten heel dikwijls prestaties leveren, enkel en alleen voor de roem van hun eigenaar. Zonder toe te geven aan ongepaste veralgemening, krijgt de “nobele” relatie mens-paard het hard te verduren. Wij bevinden ons wel heel ver weg van het respect en de harmonie met het dier, in zoverre dat men zich de vraag moet gaan stellen: gehoorzaamheid of medeplichtigheid?

De zaak « Saint Boy »

Tijdens de Olympische Spelen 2020 in Tokyo heeft de moderne pentathlonwedstrijd voor vrouwen getoond waar de grenzen van het toelaatbare liggen op het vlak van dierenbescherming. Pierre de Coubertin was een grote voorstander van die vreemde discipline die men vandaag als “hybride” zou bestempelen. Hij was van mening dat ze alle kwaliteiten verenigde waarover een goede soldaat moest beschikken. Dit was in 1912...

De 5 gecombineerde proeven zijn zwemen, schermen, pistoolschieten, lopen en paardrijden (hindernissprongen) met paarden die niet die zijn van de concurrenten! Ze worden “uitgeleend” door het land dat de spelen organiseert en via lottrekking toegekend aan de atleten en dat amper 20 minuten voor de start van het springconcours waarbij ze, zoals gebruikelijk, strafpunten moeten vermijden en het parcours binnen een tijdslimiet moeten afleggen. Die 20 minuten worden gebruikt om “kennis te maken” met het paard, het te berijden, eerst op het vlakke (10 minuten) en vervolgens ermee te springen (ook 10 minuten).

Overall ter wereld oefenen de beste ruiterspecialisten in deze discipline in het algemeen gedurende maanden, soms zelfs jaren, om een vertrouwensrelatie te creëren met hun paard alvorens ereplaatsen te gaan behalen. Bijgevolg kan men zich enkel verbazen over het principe van de lottrekking en van de 20 minuten training die van kracht zijn in de moderne pentathlon. Zeker wanneer men weet dat de risico's op ongevallen heel reëel zijn, zowel voor de ruiter als voor het paard aan wie men dwingt zijn vertrouwen te schenken aan een onbekende!

Incompetentie, heel eenvoudig!

De Duitse Annika Schleu zal dit tot haar schande ondervinden. Na 4 proeven staat zij ruimschoots aan de leiding en ligt de gouden medaille voor het grijpen. Het paardgedeelte van de pentathlon vat zij met enige zenuwachtigheid aan. “Saint Boy” is het paard dat haar door lottrekking werd toegewezen. Het panikerende paard gehoorzaamt niet aan de bevelen van de amazone die, de wanhoop nabij, tranen met tuiten weent en daarbij vele zweep- en spoorslagen geeft. Saint Boy met hangende oren wil echter niet vorderen en weigert het obstakel te nemen, ondanks de verbetering van zijn berijder die inziet dat haar kansen op de gouden medaille in rook opgaan. Op een gegeven moment gaat het paard

achteruit en nadert de omheining van de piste waar Kim Raisner, de coach van het Duitse team, staat. In woede ontstoken klimt ze op de omheining en geeft een vuistslag op het achterste van het paard en beveelt de amazone dit ook te doen! De camera's filmen de scène en de hele wereld is geschokt bij het zien van zo'n schandelijk gedrag. De verbijsterende beelden zullen voor altijd een plaats krijgen in de annalen van de Olympische spelen, zonder enige twijfel. Annika Schleu tuimelt zo van de eerste plaats terug naar de 31ste in het klassement.

De reactie van de sportverantwoordelijken op zo'n overduidelijke dierenmishandeling laat niet op zich wachten. Zij besluiten de coach Kim Raisner uit te sluiten voor het verdere verloop van de spelen. De amazone zal aan die sanctie ontsnappen. De arme “Saint Boy”, in goede gezondheid ondanks dat pijnlijke avontuur, zal vroeger dan verwacht, zijn stal ten westen van Tokyo vervoegen. Hiermee eindigt “de zaak” echter niet. Tegen de beide personen zal door dierenbeschermingsverenigingen klacht worden ingediend bij de Duitse rechtbanken.

Een sanctie voor de amazone en haar coach volgt niet. Wel moeten ze een bescheiden som storten aan verenigingen van algemeen belang.

Gevolgen

Via dit triestige verhaal konden sommige ongerijmdheden en praktijken die niet compatibel zijn met het welzijn van het dier in sportcompetities met wereldfaam aan het licht worden gebracht.

De toewijzing van paarden via lottrekking aan atleten van wie men de ruitervaardigheden niet kent, is er deel van. In Tokyo waren er tijdens de proeven van de moderne pentathlon zowel bij de mannen als bij de vrouwen heel veel weigeringen voor een hindernis – en zelfs valpartijen –, met alle risico's van dien. Door het algemene misbaar dat de zaak “Saint Boy” heeft veroorzaakt wordt de Union Internationale de Pentathlon Moderne (UIPM) tot een reactie gedwongen. In november 2021 beslist de UIPM om de paardenproef te schrappen van de discipline maar dan enkel na de Olympische Spelen van Parijs in 2024, met de smoes dat het niet mogelijk was om het door het olympisch comité opgestelde schema nog aan te passen. De proef zal worden vervangen door een hindernissenloopwedstrijd waar 2 tot 4 atleten tegelijk zullen aantreden. Gedaan dus het gebruik van paarden in de moderne pentathlon, onder andere op de Olympische Spelen 2028 in Los Angeles. Dankjewel Saint Boy! Dit is onbetwistbaar een overwinning voor het welzijn van het dier.

De mishandeling van paarden tijdens sportcompetities is dan wel niet uitzonderlijk, toch is het geen algemeen gegeven en worden sancties toegepast wan-

neer de omstandigheden het vereisen. Tijdens de Olympische spelen 2016 in Rio werden twee ruiters, een Nederlander en een Belg, uitgesloten van de hindernissenproef omwille van mishandeling. De zweep- en spoorslagen waren te talrijk en te extreem en veroorzaakten zelfs bloedingen!

In januari 2022 heeft een reportage van een Duits televisiestation een polemiek gecreëerd door beelden uit te zenden die clandestien werden gefilmd. Die toonden het gebruik aan van verboden leertechnieken om obstakels te overschrijden, onder andere het gebruik van hindernisbalken met pinnen! De gewraakte ruiter is viervoudig olympisch kampioen, maar ook tweemaal wereldkampioen en zesmaal Europees kampioen in de discipline...

De Duitse ruitervereniging legde onmiddellijk een officiële klacht neer voor schending van de wet op de dierenbescherming. Niet moeilijk om zich in te beelden dat die praktijken niet enkel worden gebruikt in de stal van die internationaal gereputeerde eigenaar... Door de zaak “Saint Boy” kon worden aangetoond dat te veel mensen de paarden beschouwen als “bijzaak” zonder zich echt zorgen te maken om het welzijn van het dier. Het is duidelijk dat de Duitse amazone zich niet correct heeft gedragen ten opzichte van Saint Boy. Volgens sommige specialisten van de discipline heeft ze eigenlijk het tegenovergestelde gedaan. In plaats van zich te ontspannen en de tijd te nemen om het paard op zijn gemak te zetten, heeft zij geoordeeld dat het ging om een probleem van discipline en niet van vertrouwen. Gehoorzaamheid of medeplichtigheid...

Maar het is niet het idee dat vooropstaat in de proeven van de moderne pentathlon. In tegendeel zelfs, het is dat “dramatische” aspect dat vandaag de internationale instanties die de discipline leiden, nog meer lijkt te motiveren aangezien, voor de spelen van Parijs in 2024, die ruiterproef behouden is gebleven, net als het principe van de lottrekking van de paarden!

Men moet zich dan ook vragen stellen over het behoud van ruitersproeven in het algemeen. Er is slechts een stap die sommigen niet meer aarzelen om te zetten.

Het is niet aan de orde om alle ruiters en amazones over een kam te scheren en hen te beschuldigen van de handelingen, waaraan sommigen onder hen zich schuldig maken. Wel is het tijd om de ethische kwesties ter sprake te brengen over het gebruik van dieren in de sport wanneer ze worden beschouwd als gewone aanhangsels en worden onderworpen aan veeleisende behandelingen om hun eigenaar toe te laten de een of andere medaille of beloning te behalen. Veel ruiters hebben begrepen dat het concept mens-paard gebaseerd is op een relatie van vertrouwen, respect en gelijkheid. Niet allemaal, spijtig genoeg!

Christian De Meyer

Het strijdros, een vergeten held uit de geschiedenis

«De meest nobele verovering van de mens ooit, is die van dit fiere en temperamentvolle dier, dat samen met hem de inspanningen van de oorlog en de roem van de strijd deelt (Buffon)»

Van 1914 tot 1918 werden meer dan 14 miljoen dieren rechtstreeks of onrechtstreeks ingezet bij de gevechten van 'den Groote Oorlog'. Rond de honderdduizend honden vergezelden de soldaten in de strijd. Zij waren getraind om de gewonden op het slagveld terug te vinden en samen met de postduiven geschreven boodschappen en munitie naar bevoorradingspunten te brengen. Vele andere dieren deelden het lot van de soldaten zonder rechtstreeks bij de militaire operaties betrokken te zijn: duiven werden ingezet als vliegende koeriers voor het overbrengen van informatie, terwijl katten, honden, en zelfs geiten of varkens gebruikt werden als gezelschapsdieren in de loopgraven of op oorlogsschepen.

Op het slagveld vielen de dieren vaak als eerste slachtoffer van de beschietingen, omdat de vijand wist hoe belangrijk zij waren voor de tegenstander. Net als de soldaten kregen de dieren een gasmasker opgezet, aangepast aan hun morfologie, dat hen moest beschermen tegen gasaanvallen. De maskers beschermden hen echter niet tegen granaten, kogels of ziekte. Het menselijk geweld veroorzaakte nog vele andere, vandaag vergeten slachtoffers: muil dieren en ezels die haast bezweken onder zware zadeltassen en artilleriestukken, paarden die soldaten vervoerden en de munitiekisten en kanonnen voorttrokken. Krijgen zij in onze geschiedschrijving wel de erkenning die hen toekomt?

De martelaren van de 'Groote Oorlog'

Zonder het meest nobele dier ooit door de mens getemd konden legers zich niet verplaatsen en evenmin hun wapens, munitie of voorraden transporteren. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werden op alle slagvelden in totaal miljoenen paarden ingezet.

We brengen tot op vandaag hulde aan de 10 miljoen soldaten die tijdens deze vier jaar het leven lieten voor hun vaderland ... Er werden echter ook elf en een half miljoen paarden, ezels en muil dieren gevorderd voor de oorlog in Europa en er is veel minder geweten over de prijs die ongeveer acht miljoen van deze dieren tijdens de 'Groote Oorlog' betaald hebben. Zij stierven meestal een pijnlijke dood, als gevolg van de strijd of door uitputting, ziekte, koude of honger.

Voor de paarden en muilezels die aan het Westelijk Front ingezet werden, was het leven meestal kort, hard en vol gevaar. Velen van hen stierven onder het artillerievuur, maar ze kregen ook af te rekenen met huidontstekingen en chemische aanvallen. Als zij niet van dienst waren, werden ze al te vaak vastgezet in open veld, wat hen vooral tijdens de wintermaanden nog meer ellende en allerlei letsels opleverde. Ze moesten het vaak stellen zonder voedsel en water en dienden zware lasten te dragen of artilleriestukken voort te slepen door dikke modderlagen. Regelmatig kwamen ze vast te zitten in de modder en stierven ze een echte marteldood.

Toen het duidelijk werd dat de oorlog langer zou duren dan eerst gedacht, veranderde de visie op het conflict, dat een uitputtingsoorlog werd: om te winnen moest men zuinig omspringen met zijn krachten en troeven, dus ook met de paarden.

Deze nieuwe strategie komt tot uiting in de oprichting van paardenziekenhuizen achter het front. De invloed van de Engelsen heeft hier een belangrijke rol gespeeld: van bij het begin van de oorlog brachten zij 18.000 dierenartsen mee.

Zij die overleefden stierven vaak alsnog een marteldood...

Na afloop van de vijandelijkheden werden veel van deze ondertussen oude of zieke paarden afgemaakt. De jongste paarden werden verkocht aan Franse slagers of aan particulieren, tot groot verdriet van de soldaten die afstand moesten nemen van een trouwe metgezel die dag en nacht hun moreel had opgekrikt tijdens de oorlog. Duizenden van deze dieren werden afgeslacht op een afschuwelijke, barbaarse wijze: zij kregen een soort helm op het hoofd gezet met aan de voorzijde een enorme pin, die vervolgens in hun hoofd werd geslagen met een voorhamer.

Deze praktijken werden gelukkig een halt toegeroepen door het gezaghebbende Engelse Blauwe Kruis, dat zich gesteund wist door een bevolking die gekant was tegen deze slachtingen. De Britse regering werd onder druk gezet om een einde te stellen aan de verkoop en slachting van deze dieren, die het Koninkrijk immers moedig hadden gediend. Onder druk van de bevolking gaf de Britse regering uiteindelijk opdracht al haar paarden terug te sturen naar Groot-Brittannië.

Hebben we lessen getrokken uit het verleden?

Hoe is de situatie vandaag? Ook al worden paarden gelukkig niet meer ingezet voor de strijd, ze worden nog wel gebruikt bij sommige manifestaties en militaire parades. Krijgen ze hier wel de respectvolle behandeling die ze verdienen? Wat met de stress en kwetsuren waaraan zij blootgesteld worden tijdens historische heropvoeringen van veldslagen (zoals de slag van Waterloo) en tijdens ordehandavingsmissies bij manifestaties, waar knuppels en traangasgranaten de plaats hebben ingenomen van kogels en granaten? En wat met rodeo's, hindernissenparcours en andere paardenwedstrijden waar ze aangespoord worden met zweepjes en een intensieve training ondergaan – soms zelfs met toediening van doping – zuiver voor de eer en glorie van hun ruiter en eigenaar? Het is de hoogste tijd voor meer bewustwording hier rond en een grondige bezinning ter zake. Actie is hier dringend geboden; laten we onze handen in elkaar slaan om deze schandalige praktijken aan te kaarten. Zij horen niet thuis in een samenleving waarin ook dieren als gevoelige wezens worden beschouwd!

Roland Denis

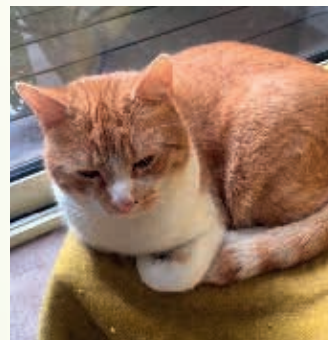
Ze zijn
gelukkig

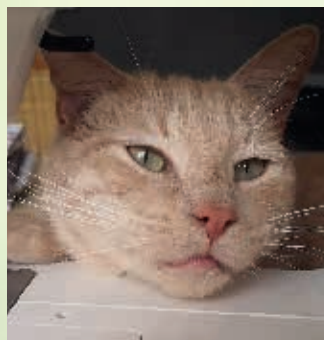
SISCO Mw S.MERINO NAVARRETE

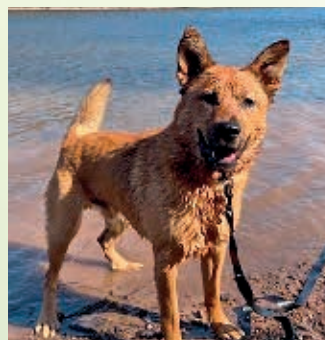
MIO Mw Chantal BLANCHE

COCO Mw Marie-Odile GALLO

ELLIOTT MwCarine DEWULF

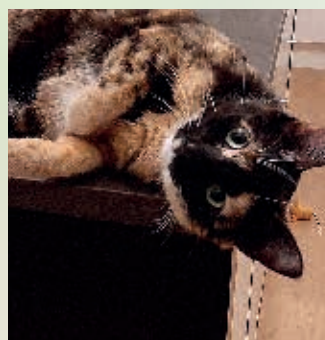
FLASH Mr Jean HUCORNE

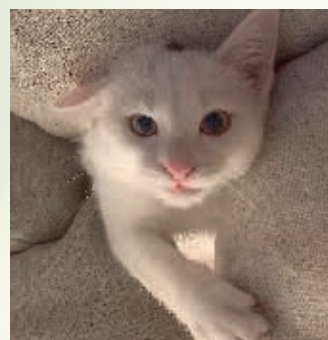
GINGER Mw V. SELLESLAGS

NALOU Mr Benoit ACKERMANS

ONYX Mw K. JAKAVICIUTE

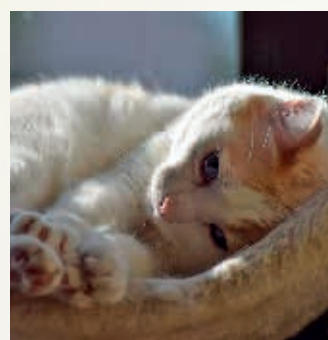
POPS Mw S. KRISCHLER

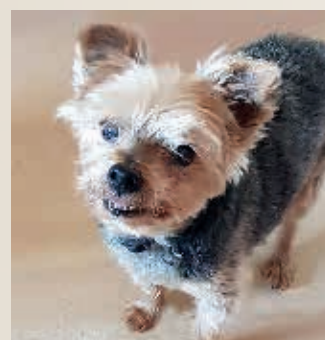
BOY
16 jaar en 6 m. Mr C. PITSCH

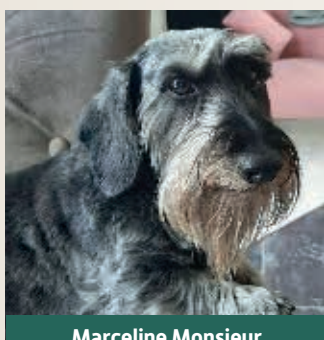
RUBY
15 jaar en 3 m. Mw S. MARAGE

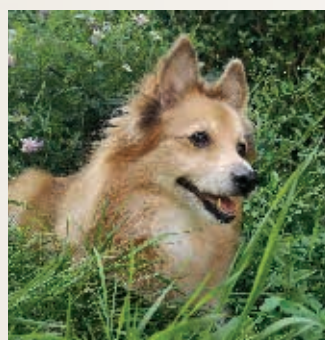
CHAPI
7 jaar Mw Carine DEWULF

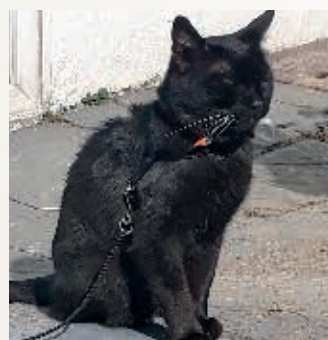
BANDIT
18 jaar en 8 m. Mw C. De Smedt

Marceline Monsieur
12 jaar en 10 m. Mr S. GAUX
en Mr J. VANDEPEUTTE

REX
15 jaar en 8 m. Mw A. PIPERS

GABOR
15 jaar en 6 m. Mw H. VRANCKEN

Als vrijwilliger geef je plezier en beleef je plezier

Mijn liefde voor dieren dateert sinds mijn prille kinderjaren. Ik ben opgegroeid in een gezin met honden, katten ... en een papegaai. Jaren later besloot ik vrijwilliger te worden bij Help Animals. Elke week ging ik samen met mijn broer en schoonzus met de honden wandelen. Zo kregen ze alle liefde en aandacht die ze misten. Sindsdien ben ik ook actief in het asiel. Ik doneer om het comfort en welzijn van deze verlaten of mishandelde dieren te verbeteren: "vele kleine rivieren creëren een grote stroom" waardoor de huidige structuur uitgebreid en verbeterd kan worden. Hierdoor kunnen er nog meer ongelukkige dieren opgevangen en verzorgd worden in afwachting van een nieuwe warme thuis.

Tevens ben ik ook meter van drie paarden in het asiel van Kasteelbrakel. Het geeft me zoveel voldoening bij het zien dat de paarden zich goed ontwikkelen dankzij de liefdevolle zorg van hun verzorgers. Dit asiel is een echt paradijs waar zelfs de mishandelde dieren hun dankbaarheid voor dit nieuwe rustige leven tonen. Help Animals organiseert tweemaal per jaar een "opendeurweekend". Ik raad jullie ten stelligste aan om eens langs te komen en alle vrijwilligers die geen moeite sparen om het leven van de dieren aangenaam te maken tijdens hun verblijf in het asiel, te ontmoeten.

Jullie kunnen ook kennismaken met het fantastische personeelsteam. Deze mensen zorgen dagdagelijks voor de dieren zodat ze in optimale conditie ter adoptie aangeboden worden. Zij zorgen ervoor dat de dieren in een nieuw warm, liefdevol en verantwoordelijk gezin kunnen verderleven. Ik heb deze tekst met mijn volste overtuiging geschreven en ben zeker dat mijn getuigenis mensen zal sensibiliseren om zich eveneens voor dit prachtig doel in te zetten. Heel veel respect voor allen die vechten voor het verdiende recht op welzijn van deze dieren.

Josiane De Boeck.

Zij hebben
ons verlaten

Geen woorden maar daden!

Opnieuw heeft u VOORAF gereageerd op onze oproep voor de talloze bijkomende oorlogsslachtoffers, de dieren van Oekraïne. Dankzij uw vrijgevigheid en solidariteit konden wij een bestelwagen vol met levensmiddelen en toebehoren naar Polen sturen ten voordele van de asielen. Door uw giften heeft u enige hoop geboden door de bevoorrading mogelijk te maken van deze asielen die elke dag geconfronteerd worden met de moeilijkheid om deze dieren in nood, beroofd van de aanwezigheid van hun familie, op te vangen.

Dank u, aan de schenkers en chauffeurs, voor uw inzet ten dienste van deze duizenden kansarme dieren.

KIJKEN MET HET HART

Duisternis mag nooit een reden zijn om niet in licht te geloven. (Socrates)
Liefde ziet niet met de ogen, maar met de ziel. (Shakespeare))

Neen, ik neem nooit het bit tussen de tanden. Er schuilt niets van woede in mij. Geen enkel verlangen tot wraak, noch de wil om de wandaden van mensen die zich schuldig maken aan hoogmoed, geweld of ondankbaarheid te berechten. Ja, mijn naam is Némésis, maar ik ben geen godin, enkel maar een merrie van 21 jaar die gehaast in een eindeloos donkere gang galoppeert. Ik ben een beetje aan het dromen. In mijn hoofd ben ik diegene die de sterren aansteekt, diegene die de eerste troostende stralen van de zon knuffelt. Maar ik leef in de afgrond van een eeuwige nacht, want in mijn wereld hebben de sterren, de bliksem, de wolken en de zon de hemel voor altijd verlaten.

Als ik het daglicht niet meer zie, herkent mijn hart elk hoekje in je ziel en jouw gedachten. Stemmen houden me niet voor de gek. Ik ben blind, maar mijn ogen staan helder. Klein of groot, jong of eender hoe oud, ik voel je, ik herken je, ik adem je, ik aanhoor je en bekijk je met al mijn oren. Gehandicapt? Kreupel, ik? Integendeel, mijn gezichtsverlies heeft me de ogen geopend. En vandaag vertrouw ik je zonder wrok of spijt de hoofdstukken van mijn leven toe...

Geboren op 27 maart 2001 in een manège ergens vlak bij Mons, kende ik enkele mooie jaren van serene en vreedzame onbezorgdheid. Het is daar dat ik Windoo leerde kennen, die mijn vertrouwen, mijn gids, mijn vriend in goede en slechte tijden werd. Geliefd door mijn eigenaar hield ik van de dagelijkse wandelingen en tochten door bossen, akkers en weiden. Ik profiteerde elke minuut van de vrolijke animaties van mensen en paarden tot de eerste symptomen van mijn ziekte opdoken: dat scherp branderig gevoel in mijn ogen, de pijnlijke gevoeligheid aan licht, de constante tranen die beetje bij beetje mijn zicht aantastten. En het verdict viel: recurrente paarden uveïtis. Waarom verzachten de behandelingen mijn pijn niet? Oogzalf na oogzalf, ontstekingsremmer na ontstekingsremmer, week na week bleef mijn zicht onverbiddelijk vervagen. Mijn lot was bezegeld. Geleidelijk aan werden vertrouwde silhouetten en gezichten onherkenbaar, de kleuren van de natuur raakten versluisd. Ik bereikte de wazige grenzen van grauweheid. Werd ik levenslang veroordeeld tot het dwalen in de duisternis van de nacht? En dan na enkele maanden op deze rollercoaster vol pijn, twijfel en ontgoocheling, ging het licht voorgoed uit.

Hoe deze leegte, de grenzeloze duister het hoofd bieden? Hoe ziet de dag eruit waar je zoveel over praat? En je nacht, je hemel, je steden, je stranden, je wouden, je huizen, je verlichte vensters? Kan jij in de zon kijken zonder je ogen te verbranden? Machteloos tegenover deze onrechtvaardigheid, heb ik de duisternis moeten leren temmen: doorgaan in een angstaanjagende wereld vol schaduwen en eeuwige mist, mijn angsten overwinnen, niet in opstand komen, zeker niet in wanhoop verzinken; stappen, blindelings galopperen, nieuwe herkenningspunten vinden. In putten vallen, me pijn doen aan obstakels die zich soms op mijn weg bevinden, en elke keer weer opstaan. Leren om me te laten leiden door Windoo, mijn partner, mijn ploegmaat, mijn beschermengel. Doorheen onze voorzichtige, wijze of gekke races zijn we erin geslaagd om geleidelijk een geruststellend evenwicht te vinden, perfecte harmonie, vertrouwen en wederzijdse tederheid te creëren ongekend in de mensenwereld.

In juni 2021 brachten de stormen van het leven ons beiden tot bij Help Animals waar we nog meer dan ooit onafscheidelijk verblijven in afwachting van onze volgende bestemming.

Niets houdt me vandaag nog tegen. Met Windoo aan mijn zijde doet niets me nog opgeven. Hij is mijn alterego, hij die me helpt om nieuwe horizonten te verkennen.

Dankzij hem overwin ik alle barrières die het leven me in de weg legt. Je stem is mijn zicht. Hij is mijn ogen, de lichtbron die me leidt en mijn stappen verlicht zo-

als een onzichtbare en vitale schakel die ons dag en nacht verbindt.

Ook hier ben ik gelukkig. Ik cultiveer het geluk, geliefd door iedereen - verzorgers, vrijwilligers en bezoekers, die mijn leven opfleuren met hun gelach, hun toewijding en affectie.

Bovendien hoor ik, als je me zou strelen, het kloppen van je hart. Ik

zal opletend naar het geluid van jouw blikken luisteren. En je zal direct begrijpen waarom « Vriendelijkheid de taal is die een dove persoon kan horen en een blinde persoon kan zien. »

⁽¹⁾ Marc Twain

Anne Dumortier

Dank u dat u aan de dieren denkt in uw testament

Wist je dat niet? **JJJ** bent onze steunpilaar!

Ja, **JJJ** bent het die elke dag de beste omstandigheden biedt aan onze honden, katten, paarden, ezels, geiten, schapen en andere boerderijdieren, al diegenen die door de maatschappij onterfd zijn en het slachtoffer van menselijke onverschilligheid of lafheid...

Elke dag bent U het alleen, beste leden en dierenvrienden, die ons in staat stelt te groeien, te evolueren, nieuwe projecten te ontwikkelen om de bescherming en het welzijn van onze beschermelingen nog beter te garanderen alvorens ze in hun adoptiegezin te plaatsen. Elke dag zijn **JULLIE** het die ons de kracht geven om te geloven in een rechtvaardigere wereld, waar iedereen eindelijk als wezens met gevoel zou worden beschouwd, met onvervreembare rechten. Ja, elke dag, uw giften, uw vrijgevigheid laten ons zien hoeveel u van hen houdt!

Maar elke dag weet **JJJ** het: dierenasielen en dierenbeschermingsorganisaties hebben jouw hulp en steun nodig om hun werk te kunnen doen.

Door **HELP ANIMALS** in uw testament op te nemen, laat u hoop na aan de ongelukkigen. U zorgt ervoor dat wij de twee- en viervoetige dieren die u zo dierbaar en liefhebt, kunnen blijven verdedigen door ons in staat te stellen onze dagelijkse acties voort te zetten om hen te beschermen tegen achterlating en misbruik.

Door hun liefde, hun dankbaarheid en hun loyaliteit, danken onze huidige en toekomstige beschermelingen u!

Nouveautés concernant le permis de détention d'un animal en Wallonie

Voté en octobre 2018, le code wallon du bien-être animal est entré en vigueur au 1er janvier 2019. La nécessité d'être titulaire d'un permis pour détenir un animal, au sens large du terme, est d'application depuis lors pour toutes les personnes majeures légalement domiciliées en Région Wallonne. Aucune démarche n'est à accomplir étant donné qu'il est octroyé d'office.

Il s'agit d'un permis « immatériel », c'est-à-dire qu'il n'est concrétisé par aucun document. Il peut, par contre, être retiré de manière permanente, temporaire, ou ne concerner qu'une espèce spécifique d'animaux, en vertu d'une décision judiciaire ou administrative (fonctionnaire sanctionnateur) pour des faits de maltraitance animale. Dans ce cas, il est interdit à la personne concernée d'acquiescer ou d'adopter un animal. Cette information est répertoriée dans un fichier central.

Il faut toutefois reconnaître que cette réglementation s'avère particulièrement difficile à appliquer sur le terrain et se révèle, dès lors, peu efficace pour endiguer la maltraitance envers les animaux de compagnie. Pour remédier à cette situation et faire un pas de plus vers la protection animale, de nouvelles règles ont été élaborées.

Depuis le 1er juillet 2022

Qu'il s'agisse de l'achat ou de l'adoption d'un animal de compagnie (chien, chat, cheval, rongeur, oiseau, poisson ou autres), la personne est dans l'obligation de présenter un certificat, de moins de 30 jours, attestant qu'elle n'est pas déchue de son permis de détention d'un animal. Ce document est délivré gratuitement par la commune du domicile légal. Rappelons que, pour le moment, cette obligation ne concerne que la Région Wallonne.

Il est de la responsabilité du cédant, des vendeurs commerciaux, des éleveurs et des refuges entre autres, de réclamer cette attestation et donc de vérifier le statut du candidat acquéreur. Notons également que la preuve ne peut être fournie que par l'intermédiaire du certificat, vu que les cédants n'ont aucun accès au fichier central en question pour des raisons liées à la protection de la vie privée. Au moment où nous écrivons ces lignes, les modalités d'application de ces nouvelles mesures ne sont pas encore parvenues aux communes, refuges et autres intervenants.

Selon la ministre Céline Tellier, l'idée qui prévaut et justifie cette réglementation nouvelle est de combattre l'impunité de ceux qui ont déjà maltraité des animaux et d'offrir un délai de réflexion (le temps nécessaire pour obtenir le certificat auprès de la commune) de façon à éviter les achats impulsifs.

L'efficacité des nouvelles mesures

De toute évidence, l'initiative est louable mais sera-t-elle réellement efficace pour enrayer, au moins partiellement, la maltraitance animale ? D'après les chiffres fournis par le cabinet de la ministre, il y a eu 3 retraits de permis permanents et 3 retraits temporaires en 2019, 6 en 2020 et 0 en 2021, soit un total de 12 retraits pour la période allant du 1/1/2019 au 31/12/2021 ! Ce qui suppose que les nouvelles dispositions en application depuis le 1er juillet 2022 concerneraient moins de 20 personnes sanctionnées par un retrait de permis (12 + un nombre non communiqué pour l'année 2022) en Wallonie.

Mais il y a plus étonnant encore...

Si l'on se réfère aux statistiques des refuges wallons publiées par le Service Public Wallonie (SPW), 527 chiens et 226 chats ont été saisis lors de contrôles en 2019 et 215 chiens et 130 chats en 2020. Ces saisies n'ont clairement pas été suivies de retraits de permis de détention d'animaux. Peut-être certaines des personnes concernées ne méritaient-elles pas une telle sanction, mais ce manque de réactivité pose question.

Les achats impulsifs sont un fléau qui se perpétue malgré les mises en garde permanentes de tous les intervenants dignes de foi du secteur. Nombre de chiens et de chats adoptés pendant le confinement ont été abandonnés après quelques mois seulement, à tel point que les capacités d'accueil de la plupart des refuges ont très vite été dépassées. Le certificat à présenter avant toute adoption n'entraînera vraisemblablement aucun effet positif sur ce phénomène. Les communes wallonnes privilégieront très vite le téléchargement informatique plutôt qu'une version papier du document pour éviter de monopoliser une partie de leur personnel, d'engendrer une surcharge de travail et d'épargner à la population les longues files d'attente aux guichets. Délivrer ce document devrait, dans ce cas, prendre de quelques minutes à quelques jours tout au plus.

Par contre, cette obligation pourrait être à l'origine d'une diminution des adoptions dans les refuges wallons (**mais également bruxellois et flamands dès lors que, quelle que soit leur Région d'origine⁽¹⁾, tous les candidats résidant en Wallonie s'y présenteraient en vue d'adopter un animal**).

Les futurs adoptants (les moins sérieux) pourraient être tentés d'échapper à cette formalité en se dirigeant vers les refuges situés à l'étranger, ou se tourner vers des voies plus « clandestines » pour adopter, chez un voisin par exemple, un chiot ou un chaton d'une portée. Nous en saurons plus dans les mois qui viennent...

Ceci étant, en dépit d'une interdiction, les réseaux sociaux (Facebook, Instagram et autres) regorgent d'annonces illégales en Belgique, qu'il s'agisse d'animaux à vendre ou à donner.

Nombre d'entre eux sont très vite abandonnés et se retrouvent dans les refuges. Rien n'est réellement fait pour endiguer ce phénomène, ce qui fait naître un réel sentiment d'impunité auprès de beaucoup de personnes peu scrupuleuses qui, parfois, n'hésitent pas à émettre de sérieux doutes quant à l'existence même de cette interdiction ! De mettre en garde tous ces contrevenants sur ces mêmes réseaux sociaux, en utilisant un système de messages automatisés, ne devrait pourtant pas constituer une tâche irréalisable.

Enfin, pourquoi ne pas s'attaquer sérieusement aux importations d'animaux dans notre pays ? Si certaines associations sont dignes de confiance et agissent en toute légalité, beaucoup d'autres sont bien moins scrupuleuses et il est de notoriété publique que quelques pays de l'Est en ont fait un commerce très lucratif, au mépris des règles sanitaires et du bien-être animal. Pourquoi ne pas interdire ces importations ? Bien évidemment, il y a dans ce dossier un aspect diplomatique non négligeable, mais rien n'est jamais insurmontable.

Si ce permis wallon de détention d'un animal représente réellement à nos yeux un premier pas dans le bon sens pour lutter contre la maltraitance animale en limitant le risque d'adoptions ou d'achats impulsifs d'animaux, il reste à espérer maintenant que les législateurs se donnent réellement les moyens de contrôler son efficacité sur le terrain afin que les coupables de ces maltraitances ne puissent plus jamais sévir !

Christian De Meyer

(1) Précision importante : que vous soyez Bruxellois ou Flamand, vous devrez aussi demander un document au SPW si vous vous présentez dans notre refuge de Braine-le-Château pour y adopter un animal.

PRIJS : 1,50 €

Help Animals

ANDERLECHT

203 Bollinckxstraat
1070 Anderlecht
T. 02/523.44.16

Openingsuren alle dagen
van 10 tot 17 uur

(uitgezonderd zon - en feestdagen)
(HK30230346)

KASTEELBRAKEL

10 rue du Bois d'Apechau
1440 Kasteelbrakel
T. 02/204.49.50

Openingsuren alle dagen
van 13 tot 17 uur

(uitgezonderd zon - en feestdagen)
(HK30224417)

www.helpanimals.be

info@helpanimals.be - bic@helpanimals.be

facebook.com/helpanimals.be

instagram.com/helpanimalsasbl